

La saviesa ancestral de Lila
Neus Botellé / La Central

Amb *Lila* tornem al petit poble de Gilead, Iowa, lloc on gairebé mai passa res, llevat de les tribulacions que omplen de dolor els cors dels seus escassos habitants.

Anys abans de la Gran Depressió, els temporers recorren el país a la recerca de treball, sostre i una mica de menjar. Van en grup per tenir protecció i seguretat davant de possibles adversitats. Una nit, en una de les cabanes, una nena d'uns cinc anys plora i s'arrossega per terra. Doll, una dona amb la cara marcada, decideix embolicar la nena en un xal i robar-la a la mort i a la solitud que aguaiten les mirades dels buscavides allà reunits. Doll dedicarà tota la seva energia a tenir cura d'aquesta nena, que amb prou feines sap parlar i que només obre la boca per maleir. L'anomenarà Lila, perquè potser amb un nom tan bonic, la nena esdevindrà bonica.

Doll, fins al seu incert final, vetllarà per la nena i a partir d'aquest moment Lila haurà de buscar-se la vida com pugui, sovint amb la sort en contra. El seu camí és una fugida cap endavant i les seves úniques possessions són una navalla, dos vestits, la por i el remordiment. Així arriba a Gilead i s'amaga en una granja en ruïnes. Un dia de pluja va al poble i, tota xopa, es refugia a l'església del reverend John Ames, quan està recitant el seu sermó. Les seves mirades es creuen i comença per ambdós la salvació de la seva soledat. Lila té cura de l'hort del reverend, mentre les seves converses giren al voltant de l'existència i la religió. Ella posseeix una saviesa ancestral que no deixa de sorprendre el vell vidu en cadascuna de les seves reflexions, i una naturalitat amb què planteja les seves observacions que serà la mateixa amb la qual li proposa un matrimoni totalment sincer que anirà més enllà de les Sagrades Escriptures, perquè a l'eternitat hi ha més lloc que en aquest món.

Lila, de Marilynne Robinson publicat a Edicions 1984